

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravištevno (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 83.

V Ljubljani, v sredo 11. aprila 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 10. aprila.

Poslaniška zbornica se je danes po velikonočnih počitnicah sošla k prvi seji, ki je bila pa v vsakem oziru jako dolgočasna. Klopí so bile strašno prazne, ker se mnogo poslancev še ni vrnilo, in tudi razgovori po „mostovžih“ niso bili kaj živahni. Peticij in drugih vlog je med počitnicami mnogo došlo, zato je bilo tudi že poludne, ko se je pričel razpravljati dnevni red. Prva točka je bil Wrabčev predlog o premembi konkurznega reda, ki ga je omenjeni poslanec v dolgem in dolgočasnem govoru priporočal. Druga točka je vravnava pouka za gluhoneme, ki bo pa najbrže z dnevnega reda odstavljena, ker poročevalec dr. Rapp še ni došel. Tretja točka so mnoge peticije, in zbornica bo srečna, ako danes odpravi to točko. Vse druge pa bodo ostale za prihodnjo sejo, ki bo v četrtek, 12. t. m.

Budgetna razprava

je stala na dnevnem redu današnje seje in predsednik je danes tudi že vpisoval govornike za splošno razpravo. Nasprotnikov se je oglasilo 52, zagovornikov pa doslej samo 16. Med prvimi je tudi dr. Gregorec; med drugimi pa izmed naših poslancev profesor Šuklje, ki pride tretji na vrsto. Jutri se bodo vpisovali nasprotni govorniki za posebno razpravo, v četrtek pa zagovorniki, med katerimi bo izmed naših govoril poslanec Klun pri središčnem vodstvu naučnega ministerstva o šolstvu v slovenskih deželah. Profesor Šuklje se misli tudi še vpisati pri gimnazijah, da bode pripravljen, ako bi bilo treba o šolstvu še kaj odgovarjati ministru. Na nasprotni strani bode budgetno razpravo po dolgoletni navadi tudi letos pričel štajerski poslanec Carneri, ki leto za letom gode eno in isto pesem, da vladi prav nič ne zaupa in da je Avstrija uboga reva, ker levičarji niso več na

vladnem krmilu. Ali sedaj jim raste upanje, da bode morda vendar le zopet prišla njihova ura. Današnji listi namreč naznanjajo, da so iz političnih vzrokov sklenili glasovati zoper špiritni davek, dasi priznavajo veliko korist njegovo za državo. Ker se tudi Poljaki upirajo omenjenemu zakonu, mislijo levičarji, da vlada s tem davkom ostane v manjšini in da so zaradi tega njeni dnevi šteti. Novo ministerstvo bi v tem slučaju sestavila Chlumecy in — Gautsch, ki bi skrbela za to, da špiritni davek pridobi večino. Kako bi levičarji to dosegli brez Poljakov, ki bi se tudi pod levičarsko vladno temo predlogu upirali, tega pač sami ne vedo, ali zaradi tega ne zgublajo nade, da se jim zopet posreči vladno oblast dobiti v roke. Toda tako lahko vendar ne bode šlo, kakor si mislijo. Poljaki res še niso zadovoljni, vendar pa dotične razprave še niso zaključene, in oni dobro vedo, da bi bilo za nje še veliko slabše, ako bi se moralo zaradi špiritnega davka sedanje ministerstvo umakniti levičarskemu, ki bi ne gledalo, da ustreže Poljakom, ampak da ustreže Madjarom. V tem slučaju bi se pa poljski klub zopet z vso odločnostjo po robu postavil, in ker bi se morali iz političnih ozirov tudi drugi desniški oddelki početju levičarjev upirati, bi njih nade hitro splavale po vodi in njihovega veličastva bi bilo še preje konec, kakor nekaj.

Potovanja v Rim.

Dolge so vrste vernikov iz raznih dežel, ki se hodijo klanjat slavnemu papežu Leonu XIII. ter mu izražati povodom njegove petdesetletnice svojo brezmejno udanost in spoštovanje. Tudi iz Avstrije biva te dni mnogo stotin odličnih katoličanov v večnem mestu, občuduje vekovite spomenike človeškega uma in se veseli rajskih spominov prvih krščanskih časov. Kako se izpreminjajo časi in nazoni! Bili so časi

jozefinizma, ko je moral duhovnik hoditi od Poncija do Pilata, da je dobil od državne oblasti dovoljenje potovati v Rim; navadnega državljana pa je očetovski skrbeča oblast takoj poučila, da ni vredno trošiti premoženje svoje v tuji deželi, kjer pretita bandit zdravemu telesu in ultramontanizem zdravemu razumu. In sedaj? Tudi narod katoliški živi v teku časa, v kojem se vrté in preminjajo nazoni; tudi on je deležen one prostosti, ki židu na potu krošnjarstva ne stavi mej. V trumah hité katoliki v solčno Italijo, v večno mesto ob staroslavni Tiberi.

Kako polna je duša človeška neopisnih občutkov, ko vidi v duhu pred saboj davna stoletja! Veselje in jok, slava in žalost dolgih stoletij vrsté se človeku pred očmi. Stari Rim leži sedaj v razvalinah; a to staro zidovje je zgovorna priča veličastva svetovne države, ki je pojarmljenim narodom delila srečo in nesrečo. Pravico, umetnost, napredek in znanost varoval in pospeševal je stari Rimljan. Ta je svet politično zjedinił ter tako moralno in stvarno pripravil ugodna tla krščanski ideji jedinstva.

A strohnili so stebri staremu rimskemu cesarstvu, divji narodi so mu stresali temelj, in razpalo je delo slavnih mož, na razvalinah in groblji pa so si papeži ustanovili vladarstvo. To je že starejše, nego je bila rimska država, in upamo, da ostane vedno.

Rim je središče krščanstvu, še živa priča starodavnosti in torišče novega življenja, ki se je razvilo v novjšem časi. Brezverniki občuduje krasne izdelke človeških rok in resnici ne more zapreti oči; verniki pa se veseli v središču krščanstva, ker vidi, da njegova vera združuje toliko narodov, notranjo lepoto verskih idej predstavlja v dovršeni obliki umetnosti in čudeže dela z deli krščanske ljubezni; in konečno se prepriča katolik, da osiveli starček s tiaro na glavi reprezentuje svetovno moč. In to vidi potnik pred očmi, pokaže svoje versko prepričanje in zavest zanimanja za prva vprašanja človeštva.

LISTEK.

Maelstrom.*)

(Iz Mac-Stephana prevél A. S.)

I.

„Vihar nastaje; kapitan bi se ne smel podati na morje“.

Takó govoril je na krovu „Sv. Suzane“ namorščak Braerig, ozirajoč se v oblake in opirajoč se na ladijino ograjo. Jesensko solnce žarilo je s svojimi bledimi žarki norsko morje, a ni ga oživilo.

Na rame očeta svojega naslanjala se je blede deklica svetlih las po imenu Mac-Read. Nedaleč stala je starši sestra njena, Helena, črnolasa in ognjevitih očí: prisluškovala je staremu Donaldu, rodom iz Škotske, in prijatelju svojega očeta.

„Namorščak“, vikne nakrat kapitan, „kje pa je naš stari medved Campbell?“

„Spi, kapitan“, odgovori namorščak, „bolan je. Zdravnik pravi, da ima mrzlico. Danes po noči je imel zopet prikazen o peklenskih mukah.“

„Nesrečni dan, ko sem sprejel na ladijo tega čudnega proroka, koji mi vzburja počasi vse možtvo!“

*) Maelstrom je silni tok v arktičnem morji med otoki Wewen in Mooken. Bobnenje njegovo čuje se nekoliko milj dalje, in gorje ladiji, koja bi se mu približala.

„Vas smem li, kapitan, prositi neke milosti v imenu namorščakov? Nádejajo se, da jim tega ne odrečete.“

„Nu?“

„Nádejajo se, da odplujemo jutri.“

Kapitan obrne namorščaku hrbet; rotíl je možtvo takó surovo, da je vse umolknilo.

Ladija se spusti na morje. Kapitan se pa spreha na krovu, karaje najmanjše prestopke. Campbell, prorok, premagavši se, vstane, da bi mogel iti na svoje delo. Hkrati zapoje otožno škotsko pesem, jednako tugovanju vetra. Vsi se ozrejo nánj. Na ladiji je zavládala neka otožnost; zdelo se je, kot bi vse navdajala misel neke bližnje nevarnosti.

Nakrat pridví se za vetrom vihar: valovi so kar sem in tija metalí ladijo; namorščaki se poprimajo dela, toda brez poguma in nádeje.

Razburjeni valovi so čim dalje tem silneje udarjali ob ladijo, da se je kar tresla, vendar se je vrlo upirala — ali obrnila se je popolnem na drugo stran, nego ji je bilo odkazano. Vso noč so delali pri črpalih; voda je drla v medkrov, in namorščaki niso mogli inače pomoči, da so črpali vodo iz ladije, da bi se mogla vzdržati na morski površini. Ali po kakem naporu so to dosegli!

Jeden jambor zlomil je vihar; kostnjak, ali bolje rečeno, trup „Sv. Suzane“, izgubivši oba jambora, plul je dalje po vihnem morji, koje je me-

talo ostanke te ladije z jedne na drugo stran, ladije, ki je bila pred nekoliki trenotji še takó ponosna in gibéna. Na teh bornih deskah je kópa ljudi svojo dolžnost spolnovala iz navade. Pokorščina in neumorno delo namorščakov to je prava pogumnost ob taki uri, keđar vedó, da ni z delom, ni s predrznostjo ne dosežajo družega nego smrt!

„Je-li kaj nádeje, ata, da bo ladija oteta?“ vpraša tresoč se glasek.

„Molimo vkup, deca“, odgovori Mac-Read, kojega oči so bile rosne, a srce tesno.

Nikoli ne zabim molitve tega častivrednega starčka, kako je resno molil in kako ste mu odgovarjali na krovu klečeči hčerki, blede ko vosek, koji je ožarjala tresoča svetiljka.

Smrt oglašala se je na nebu in v morskih propastih ter objemala v svoj naročaj nesrečne žrtve; kapitan je popíjal rum, drugi so plakali, molili, jezili se in burili.

Na višinah hellmskih bila je videti tolpa ljudi, opazujoč nesrečno ladijo, gnano v pogubo, koji niso mogli pomagati.

Oče objame svoji hčeri. Donald igral je na piščal. S pečin ambaremskih sfrči ptič, bel ko sneg, ter preletí ladijo, koja je plula smrtno boreč se z valovi dalje.

(Konec prih.)

Veseli in zadovoljni se bodo potniki vrnili v svojo domovino na novo poživljeni v veri, utrjeni v prepričanju o božjem poslanju papeštva. Umetnine in krasote italijanske zemlje pa jim bodo ublažile pojme umetnosti ter jim ogrele srca za domačo umetnost. Da bi se srečni in zdravi vrnili!

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. aprila.

Notranje dežele.

Prestolonaslednik Rudolf bo obiskal v svoji lastnosti kot generalni nadzornik pehote vse avstrijske dežele. Hvaležno pa je odklonil iz vojaških ozirov vse slovesne sprejeme.

Nadvojvoda Karol Ludovik je včeraj odpotoval via Pariz v Španijo. Ostal bo tam štiri tedne ter med tem časom obiskal barcelonsko razstavo.

Pravosodno ministerstvo je izdalo naredbo, ki ukazuje **najvišjemu sodnemu dvoru**, da mora v kazenskih zadevah, ki so se vršile v prvi stopnji v češčini ali poljščini, izdelati tudi razsodbe kassacijskih obravnav v teh jezikih ter take doposlati nižjim instancam.

Nasprotniki verske šole rujejo posebno ljuto na **Koroškem**. V gornjekoroški občini Kolbnitz je predlagal neki član občinskega sveta pri seji dne 18. februarja, naj se sklene prošnja zoper Liechtensteinov načrt. Umaknil pa je takrat svoj predlog, ker je uvidel, da je večina zoper njega. Mej tem časom so vsi občani, izimši tri, podpisali in državnemu zboru poslali prošnjo za Liechtensteinov načrt. Akoravno je bilo v obče to znano, privlekel je navedeni občinski svetovalec dne 9. marca zopet svoj predlog, kajti pri seji nista bila navzoča dva člana, ki sta že prej glasovala za Liechtensteinov načrt. Pri glasovanju bilo je pet glasov, vračunši župana, za predlog, pet glasov proti predlogu. Po § 45. koroškega občinskega reda je bil torej predlog zoper Liechtensteinov načrt sprejet. Slučaj je torej nanese, da je prodrl napominani verski šoli sovražni svetovalec, akoravno se ž njim ne strinja večina občinskega zastopa. Poleg tega je došla državnemu zboru že prošnja za občine za Liechtensteinov načrt; „Vaterland“, ki objavlja to dogodbico v svoji včerajšnji številki, prša: Radovedni smo, ali se bo drznil kakov koroški poslanec izročiti državnemu zboru prošnjo, ki se je skovala na tako prekanjen način? Da se pa ne bo mogel izgovarjati nobeden izmed koroških zastopnikov, da mu dogodka v občini Kolbnitz niso bili znani, poslalo je vredništvo „Vaterlanda“ vsakemu izmed njih po eden iztis včerajšnje številke.

Finančni odsek **ogerskega državnega zbora** je blizu da nespremenjeno sprejel pogodbo z Lloydom ter izrekel v svojem poročilu le željo, naj bi se v bodoče znižale podpore.

Vnanje države.

Papež **Leon XIII.** je danes sprejel avstrijske romarje. Z nova nam zatrjuje brzajavka, da redno opravlja sv. Oče svoje vsakdanje opravke in da se vsak dan sprehaja po vatikanskih vrtovih. Zlobna so tedaj poročila o njegovi bolezni. — Grof Izvolški, ki je prinesel papežu lastnoročno pismo ruskega carja, ostal bo v Rimu dlje časa, kakor je to nameraval začetkoma, da bo nadaljeval obravnave z Vatikanom, ki so mu bile povod potovanju v večno mesto. Grof Izvolški je zapustil hotel, v kojem se je nastanil, ter si najel zasebno stanovanje. Obravnaval bo s tajnikom kongregacije za izvanredne cerkvene zadeve, msgr. Agliardijem.

V **srbski** skupščini se je pričela verifikacijska debata. Liberalci navajajo mnogo pritožeb, da so oblastni neupravičeno vplivale na volitve, a minister notranjih zadev jim vedno le odgovorja, da mu to ni znano, da bo pa dotičnike kaznoval, ako se dokaže njihova krivda. Ne verjame pa istinosti teh pritožeb, ker se čujejo edino le z vladi nasprotne strani.

Bolgarska vlada je vzajemno izročila dne 9. t. m. srbski vladi konečno potrjeno železnično pogodbo. — Knez je podelil hrabrostni red nekdanjemu branitelju za bolgarsko prostost, Panajotu Hitovu, ki je pričel delovati že pred tridesetimi leti ter uprizoril veliko srečnih in ponesrečenih vstaj zoper Turčijo. Akoravno so ga nekdanj imenovali „vodjo hajdukov“, pridobil si je Hitov vendar tudi zasluge za narodovo omiko; prav je storil torej princ Ferdinand, da se je spomnil starega rodoljuba.

Londonski politični krogi, piše „Presse“, zatrjujejo, da **Rusija** ne bo pritiskala na Bolgarijo, da ne bo pozivala k odgovornosti nobene stranke zaradi dogodkov v kneževini, da ne bo pošiljala v Bolgarijo ruskih častnikov-učiteljev, niti se potezala za to, da bi odšel v Sofijo ruski komisar. Bolgari si bodo smeli izvoliti katerega-koli kneza. Glavni namen ruski politiki je ta, da zadobi moralno zadoščenje carju, zaradi tega pa bo delala na to, da se mu bo prišla pokloniti bolgarska deputacija. V tem oziru je pripravljena vlada pričeti obravnave s katero-koli stranko, da celó s Stambulovom samim,

posredovanjem Turčije ali pa tudi brez posredovanja. Ako se ti predlogi ne sprejmó, počakala bo Rusija mirno, kako se bodo razmetali dogodki.

Nemški državni kanceler je znan, da mu je vsako sredstvo dobro, da le doseže svoje namene. Ker je angleška kraljica v nekaki zvezi s poročitvijo Battenberžanovo, pričela so pisati Bismarckova glasila, njim na čelu „Köln. Ztg.“, o vojaški nezmožnosti in nehvaležnosti Anglije, o visokih ženah, ki pozabljajo vsled svojih srčnih zadev koristi domovine in cesarske hiše. Ta zadnji odstavek se nanaša na cesarico Viktorijo in princesinjo enacega imena. S tem hoče kanceler vplivati na cesarja, da bi ga pridobil za svoja načela.

Francoški zmerni liberalci še vedno nadaljujejo vstrajen boj zoper ministerstvo Floquetovo. Oportunci se bajó hočejo približati desničarjem in gotovo jim tega ne bo nobeden Francoz mogel zameriti, saj so tudi radikalci le s pomočjo zbornične desnice vrgli oportunska ministerstva. „Nation“ dejanski poroča, da so se oportunci že zedinili z desničarji gledé novega Ribotovega ministerstva, in sicer pod nastopnimi pogoji: Odpovedati se morajo posilnemu postopanju zoper šolo, hujskanju zoper cerkev in one učne zavode, ki so do sedaj pod duhovniškim vodstvom, in republikanskemu tiranstvu. No, pri tacihi pogojih gotovo ne bodo odrekli desničarji svoje pomoči, in zveza z njimi bo tudi gotov grob radikalnemu ministerstvu. — Pri volitvah v Laonu in Carcassonu je Boulanger propadel. V Perigueuxu pa bo sigurno zmagal z veliko večino. Zadnji volilni shod v Valenciennes-u je bila veličanska izjava za boulangista Laguerre-a, ki je obljubil, da bo zahteval v zbornici, naj se Boulanger zopet uvrsti v vojno.

Kakor poroča San Marzano **italijanskemu** vojnemu ministru dne 8. t. m. iz Masave, došle so verjetne vesti iz Asmare, da je padel ras Alula v namilost pri abesinskemu kralju Janezu. Na njegovo mesto bo prišel ras Agos. Neguš je bil dne 7. t. m. zjutraj še v Aznefusu. Ras Mihael je prišel s svojimi vojaki v Debesan, kjer je zadosti vode. Minoli petek so naznanjali vojakom bobni, da morajo biti v ponedeljek pripravljene na odhod. Kam so odpotovali, ni znano. Nekateri pravijo v Adno, drugi zopet trdijo, da bodo odšli v Bogos-ozemlje plenit. Prebivalci iz Tigra in Amkare, ki so se pridružili negušu vsled proglašene svete vojske, povrnili so se zopet na svoje domovje. — Italijanska vojna uprava je odposlala 14 parnikov v Masavo, da pripeljejo od tod domov vsa vojake razven devet-tisoč, ki bodo ostali na bojiščih v obrambo utrjenih mest.

V večih mestih **irske** so potrgali raz zidovja proklamacijo podkraljevo, ki prepoveduje ljudske shode. Kot govorniki so bili napovedani Haarly, O'Brien, Sheehy in drugi irski poslanci, in pa angleška poslanca Labouchere in Wilson. Občinskega svetnika v Longhrei, Tweenya, so dne 7. t. m. zvečer zgrabili in v ječo odvedli, ker je izpodbujal narod, naj se udeleži prepovedanih shodov. Predvčerajšnja brzajavka nam je povedala, da se je v grofijah Clare in Cork zgrabil narod z redarstvom. V Longhrei je razkropilo redarstvo štiri tisoč ljudi ter pri tem raniło s palicami 30 oseb. V Macroomu so prekanili oblastvo in napravili shod zunaj mestnega zidovja ob 6. uri zjutraj. Popoldne so hoteli prirediti shod v mestu, toda redarstvo jih je razgnalo s pomočjo konjice. Veliko ljudi je ranjenih.

Poluurne vesti iz **Rumunije** pripovedujejo, da si bo ministerstvo Rosetti-Carp kmalu pridobilo v zbornici večino, druge vesti pa trdijo o ljudskih vstajah na deželi, ki so, kakor znano, hipoma prenehale, kakor hitro je postalo znano, da je padel Bratianu. Ako so zadnja poročila resnična, potem je dokazano, da hoče opozicija do skrajne meje nadaljevati boj zoper dosednji vladni sistem in posebno zoper zunanjo politiko kabinetovo. Izid tega boja vplival bo kolikor toliko na splošni evropski položaj. — Minister zunanjih zadev, Carp, je rekel predvčerajšnjim v zbornici: Sedanje ministre je poklical kralj, ker niso pristaši nobene stranke; ostali bodo tudi vedno nevtralni. Kar pa se tiče zunanjih zadev, je le pravljica, da je vladna politika — nemška politika. Ministerstvo mora gledé na notranji položaj počakati, da se pomirijo razburjeni duhovi, potem pa bo razpustilo zbornico. Konečno je zahteval, naj zbornica potrdi proračun; kabinet ne bo smatral dotičnega glasovanja kot zaupnico, marveč le činom, koji je narekovala poslancem domovinska ljubezen.

Zadnji čas se je poročalo o nemirih mej prebivalstvom na otoku **Krett**. Havasovo izvestje zatrjuje, da so dotične vesti pretirane in da tamošnji prebivalci niso brzajavno zahtevali od sultana, naj odstavi sedanjo vlado; pač pa bo odšla od tam deputacija v Carjigrad, ki se bo pritožila pri turški vladi zoper postopanje svojih oblastnij.

Izvirni dopisi.

Iz Rima, 8. aprila. (Konec.) Bila je ravno prva nedelja v mesecu, in takrat se vrsti veličastna procesija sv. R. Telesa po prostorni cerkvi. Tej pridružili smo se tudi mi. Pozneje smo zopet ogledovali

vali znamenitosti cerkve. Krasno so peli pred procesijo pevci, ne vem ravno kateri. Bil je mešan zbor, mali dečki, sopran in alt, in možaki z mustačami bili so v koretljih. Vsi kaneniki in kardinali so šli paroma pred Najsvetejšim. Nemci molili so rožni venec, a mi smo skupaj slovenski na glas molili nekaj očenašev. Po blagoslovu šli smo v kripto sv. Petra. Tu jih gré le po 10—20 skupaj po marmornatih stopnjicah navzdol, drugi morajo na ograji počakati. Nemcem bilo je ali dolg čas, ali so pa iz navdušenosti začeli peti zahvalno pesem. Slovenci smo bili kmalu na vrsti, potem smo pa na strani v kapeli, kjer se je vršil vatikanski koncil, stopili skupaj in četveroglasno zapeli zahvalno pesem. Imamo tudi dve izvrstni pevki in tako smo tri kitice četveroglasno slovensko zapeli, prej so Nemci le enoglasno peli. Pozná se jim, da nimajo ravno posebno pevskega duha. Ko smo pa mi začeli peti, obdalo nas je gotovo okoli 300 ljudi Italijanov in romarjev. Kakor se je videlo na raznih obrazih in na gibanji rok, bili so z našim petjem kaj zadovoljni. Ko smo skončali, prišel nas je poklicat naš voditelj, star duhovnik, ki je sam bil pri vatikanskem zborovanju, kakor je rekel. Poslušal je potrpežljivo nekaj časa naše petje, dasi se mu je zelo mudilo, ker ura bila je že blizu poludne. Videli smo še oblačilo, katero je nosil Pij IX. pri zlati maši, potem oblačilo Karola Velicega in prstan sv. Petra in še mnogovrstnih dragocenosti v stranski zakristiji.

Poludne je že zvonilo, ko se vrnemo v svoja stanovanja. Vodil nas je isti duhovnik, kateri nas je prej peljal.

Ob treh popoldne gremo na forum.

Vsi so zelo veseli in navdušeni. Nobenemu ni žal za tiste krajarje, ki jih bode izdal.

Pa jutri kaj več, če bode čas.

Danes smo vsi kranjski duhovniki maševali v cerkvi sv. Andreja. Kar eden drugemu smo stregli. Kajti strežnikov manjka in se tudi sv. opravilo veliko dostojneje vrši. Tako sem videl v Padovi, ko je strežnik šel svojega tovariša obiskat k sosednemu altarcu ter se tam prav po domače ž njim razgovarjal. Celó povzdigovanje ga ni motilo. Pri sosednem altarcu je z zvončkom naznanjeval povzdigovanje tiste maše, kjer bi moral biti navzoč. y.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

IV. Poglavje. — Prestopki in kazni.

§ 15. Kdor krošnjari ter se ne more izkazati s krošnjarsko knjigo, glasečo se na njegovo ime; nadalje, kdor se krošnjareč pregreši proti določilom tega zakona, kaznuje se z globo do 100 gld. — ako pa ima več prestopkov, ali ako jih ponovi ali ako je prestopok spojen z obtežili, kaznuje se do 400 gld.

Kar se tiče inozemcev, morejo se vrhu tega odstraniti iz kraja, za kateri velja ta zakon.

Ima li kaznovanec krošnjarsko knjigo, to je v njej zabeležiti kazensko razsodbo.

§ 16. Blago, katero ima krošnjar pri sebi takrat, kadar se pregreši proti krošnjarskemu zakonu, jamči za izrečeno globo in za preiskovalne troške.

Ako krošnjar nima ob čem, da bi plačal globo, mora jo odslužiti s zaporom, in je v takih slučajih 5 gld. globe toliko, kolikor jeden dan zavora.

§ 17. Ako je kdo krošnjaril z nedovoljenim blagom (§ 9.), to mu je zaseči blago, ne oziraje se na kazen, nastalo po veljavih občnih in kazenskih zakonih proti prestopkom zakona o državnih pripadkih, takisto po § 15. tega zakona.

Kako postopati s krošnjarstvom s tiskovinami, to določuje tiskovni zakonik.

Krošnjarstvo s zlatnino in srebrnino, katera ne ustreza določilom o čistini takih izdelkov; z loterijskimi srečkami in enakimi deleži, predmeti državnega samotrštva ter z igralnimi kartami, konečno krošnjarstvo ob meji z blagom, podvrženim nadzorstvu, spojeno je ne samo s prestopkom krošnjarskega zakona, nego tudi s prestopkom proti propisom o državnih pripadkih.

Z osebami, katere krošnjarijo z inozemskim blagom ali pa se ne morejo dovoljno izkazati, odkod dobivajo svoje tuzemsko blago; nadalje s krošnjarji, kateri svoje blago izigravajo, postopati je po propisih o državnih pripadkih, ter izgubé krošnjarsko dovolilo.

§ 18. Ako se kdo z nova pregreši proti določilom, izrečenim v §§ 5., 6., 7., 9. do 11., 13. in 14. tega zakona, more se mu poleg globe ali odnosno zapora odvzeti krošnjarska pravica ter izključiti od krošnjarjenja na nedoločen čas.

Kdor je bil večkrat obsojen radi neopravičenega krošnjarjenja, more biti izključen za vselej od krošnjarstva.

Vselej, kadar je kateri krošnjar bil obsojen radi kaznjivega dejanja, zaznamovanega v § 3. lit. d) tega zakona ter mu krošnjarskega dopustila ni že odtegnil pristojni sodnik, ima ono politično oblastvo I. stopinje, katero je podelilo krošnjarsko dopustilo, odvzeti to dopustilo uradnim potom, ker je izgubil zakonite lastnosti v § 3. lit. d) naznačene.

(Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Stara pesem.) Glasilo naših nemških Kranjcev, ljubljanski „Wochenblatt“, nekako veselo opisuje, da je morala prenehati dne 1. t. m. slovenska čitalnica v Gradci, ter izraža svoje veselje tako-le: „Nekateri vročekrvni Slovenci osnovali so čitalnico pred več leti z nado, da bodo ž njo v nemškem glavnem mestu zelene Štajerske nekako agitacijsko ognjišče osnovali za slovenske strankarske namene; posebej se je tu še računalo na slovensko vseučiliško mladino. Zdaj pa je skušnja te trmoglavce vendar poučila — kakor bi vsak nepristranski človek že naprej moral uvideti, da tudi pod sedanjo vladno v Gradci niso tla za take poskušnje, da bi se poslovenjevalo“. Fiat applicatio! Kaj ko bi naši Nemci to svoje modrovanje na-se obračali? Koliko manj potujčevanja bi bilo med nami in narodnostnega prepira, ko bi jednaka nemška društva bila navezana na lastne doneske in bi se ne vzdržavala s slovenskimi žulji „kranjske hranilnice“. Mislimo, da naši Nemci nimajo vzroka „radi razpadle graške čitalnice“ porogovati se Slovencem; nam je le žalostno znamenje, kako slabo se našim rojakom na Štajerskem godi, dočim se Nemci pri nas večinoma z našimi žulji debelijo. Ko bi štajerski Slovenci kak nemški zavod imeli, ki bi tako ljubezljivo za-nje skrbel, kakor skrbi kranjska hranilnica za nemški „Schulverein“, protestanško šolo in nemški „Landes-Lehrerverein“, tedaj bi bili pač na konji.

(Kako se dela javno mnenje?) Časopisi so poročali, da so učitelji radovljiskega šolskega okraja poslali peticijo zoper „lex Liechtenstein“. Iz zanesljivega vira zvemo, da večina učiteljev radovljiskega šolskega okraja o taki peticiji ničesa ne vé, niti jim je kdo predložil take peticije v podpis; sodi se pa takó, da je dvojica učiteljev tega okraja to prošnjo skovala ter pridobila še na tistem kakem privrženca za podpis, po svetu pa to razglasila kot peticijo učiteljev radovljiskega okraja. — To bode dobro vedeti našim poslancem, da bodo znali razložiti, koliko so vredne take proslavljanje peticije zoper „lex Liechtenstein“. Kdor pošteno ravna, ni se mu treba skrivati; učitelji postojinskega okraja se ne skrivajo ter javno povedó, kaj jim je na srci, le nemškutarska stranka se na Kranjskem prikriva ter po krtovo rije in tla izpodkopava, koristolovje in sebičnost pa skriva pod lažljivo krinko, da se poteguje za „pravice učiteljev in za šolske postave“. — Sicer pa vsakdo leži, kakor si postelje. Uprav v tem kritičnem časi si učitelji lahko stanje med narodom utrdijo in si s postavnim obnašanjem pridobé spoštovanje, a nasprotno si položaj na mnogo stran pohujšajo. — Šolska reforma je neizogibljiva, liberalizem pojema, izpreminjajo se prejšnje postave.

X.

(Predsedniku družbe sv. Mohorja,) mil. g. stolnemu proštu Müllerju v Celovci, poslal je vladika Strossmayer na čestitko pismo, ki slóve slovenski: „Mnogo spoštovani in predragi mi prijatelj! Hvala lepa za čestitko v imenu slavne in narodu našemu jako koristne družbe sv. Mohorja. Bog naj blagoslovi to krasno družbo in jo z vso srečo preobilno obdari, kakor ona v popolni meri zasluži. Bog blagoslovi tudi slavno predsedništvo in vse ude družbe, ki ide za tem, da ves dobri slovenski naš narod oblaži, povzdigne, posveti in mu pokaže ona pota in namene, ki vodijo k pravi svobodi, omiki, boljši bodočnosti in slavi. Mi Srbi in Hrvati smatramo slavne naše Slovence kot rojene naše brate in jih iskreno ljubimo, ker nam je dobro znano, da

nam je vsem v bratski ljubezni, slogi in edinosti edino zagotovilo boljše sreče in bodočnosti. V to ime še enkrat Vam hvala in slava na veke.

(Duhovniške spremembe v krški škofiji.) Č. g. Šimen I n e k o je dobil faro Žabnice. Umrla sta dne 25. m. m. č. gg. župnika: Jožef Safron v Št. Valburgi in Jož. Katič v Šmarjeti pri Volfsbergu. N. v m. p.!

(† Prof. A. Heinrich.) V torek zvečer je umrl gimnazijski profesor Anton Heinrich. Rodil se je v Šleziji in sicer v Liebenthalu 11. jan. 1830. Za suplenta je prišel v Ljubljano l. 1858, l. 1859 za učitelja imenovan je odšel v Kašavo na Ogerskem, od ondot v Opavo, in l. 1866 je službo zamenjavši s prof. J. Nassl-om prišel za profesorja zopet v Ljubljano. Učil je zgodovino, zemljepisje, nemščino in posebej stenografijo. Pisal nekaterikrat v gimnazijska izvestja, v razne nemške časnike, sestavljal šolska berila in nemško slovnico za srednje šole, katera je v mnogoterih natisih. L. 1879 je dobil zlati zaslužni križec s krono. Poslednja leta je hudo bolehal, glas izgubil popolnoma, umrl za pljučnico, pogreb mu bode v četrtek popoldne. Delovanje njegovo je obče znano. Naj v miru počiva!

(Slovenski biciklistični klub) priredi jutri v četrtek dne 12. t. m. zabaven večer v gostilni „pri slonu“. Začetek je ob 1/2 8. uri.

(Trgovsko bolniško in penzijsko društvo.) Kot dodatek k zadnjemu poročilu dobili smo od neke strani nastopno opazko: Društvo je ustanovil pokojni trgovec Ferd. Schmidt, ki je dne 4. dec. 1835 izdal do trgovskih in lekarnarskih pomočnikov oklic, da bi ustanovili bolniško društvo. Vsled tega vabila zbralo se je dne 11. decembra istega leta v pisarni g. Schmidta (v sedanjih Kastnerjevi hiši) precejšnje število trgovskih pomočnikov, ki so sklenili ustanoviti društvo. Leta 1838 so bila potrjena društvena pravila in dne 29. maja istega leta je društvo slovesno pričelo svoje delovanje. Pokojni knezo-škof Anton Alojzij Wolf darovali so isti dan sv. mašo v cerkvi usmiljenih sester, potem pa v deželni bolnišnici blagoslovili za društvenike pripravljeno sobo. Gosp. Schmidt je bil leta 1836 izvoljen kot prvi društveni predsednik ter ostal na tem mestu skozi 20 let. V 50 letih društvenega obstanka izplačalo se je bolnikom in potrebnim udom 65.000 gld.

(Iz Ptujja) se nam poroča: Tukajšnji vinogradi letos jako slabo kažejo. Škodovala jim je lanska suša ali pa letošnja huda zima.

(Za pogorelce) na Vinici in sosednih dveh vaséh daroval je g. baron Apfaltrern 50 gld.

(Romarski vlak), ki se je iz Gradca v ponedeljek zjutraj ob 1/2 7. uri odpeljal, je odšel z 21 vozniki od tukaj. V salonu odpeljal se je graški knezo-škof dr. Zwerger z dvornimi kapelani. V prvem razredu je odšlo 36, v drugem 143 in v tretjem 156 ljudi-romarjev. Z Dunaja je prišlo v Gradec 86 romarjev s poštanim vlakom, ki so se presedli. V Mariboru in v Ljubljani se je zopet pridružilo nekako toliko romarjev. V Gorici je čakalo 100 romarjev vlaka. Na Pragarskem je čakalo tudi okoli 100 ljudi, ki so se na vlak vsedli. Vsega skupaj odpeljalo se je iz Gradba do sedaj 623 romarjev.

(Za cesarsko štiridesetletnico) sklenil je tržaški mestni zastop 40.000 gld. naložiti za ustanovo, ki se bo po cesarju imenovala in katere obresti se bodo vsako leto dne 2. decembra razdelile ubogim vdovam, ki imajo otroke.

(Brez službe) dobro živeti, posebno pa tako rekoč „iz rok v usta“ je vedno sumljivo. Tako je v Trstu neki Giovanni Artemisio brez zaslužka živel kakor baron, dasiravno njegova mesečna plača ni nikoli presegla 36 gld. Tržaška policija ga je več časa zasledovala in nekega jutra prišla je zgodaj ogledat si njegovo stanovanje in imovino. Našli so pri njem hranilnično knjižico glasečo se na 2500 gl., katere je bil naložil še le po novem letu in sedaj iznosil že 1700 gld.; dalje jedno zemljiško-kreditno srečko, avstrijsko srečko rudečega križa in 70 gld. gotovine. Do novega leta je služboval pri Bolaffiu, menjevalcu denarja ter služil na mesec po 36 gld. Ker ni mogel povedati, od kod ima denar, so ga zaprli.

(Sneg) je zadnje dni minolega tedna belil hribe in polja skoraj po vsi Evropi. Vremenski proroki ne prorokujejo še kmalu lepega in gorkega vremena.

(Sava in Donav) že vedno naraščate in je spodnji del Belegagrada, takozvano turško predmestje vse pod vodo. Prebivalci so morali kar neutegoma stanovanja popustiti in bežati, ker se je bati, da se bo več hiš podrlo. Tudi v Zemunu preti ve-

lika nevarnost, ker je površje Dunava vže precej višje, kakor pa dolnji deli mesta, katere le nasip loči od veletoka. Gorje, če voda nasip pretrga. Ravna od Belegagrada proti Pančavi na desno in levo, kakor daleč oči sežejo, je vsa pod vodo.

(Nov kolodvor) jeli bodo v kratkem v Zagrebu graditi. Zahteva ga neki vojni minister, ker se mu dosedanj v slučaju mobilizacije zdí pretesen. Zgraditi ga mislijo blizu parnega mlinca.

(Koroškemu učiteljsku) v Celovci dovolil je naučni minister za letos 2200 gld. za pripravniške državne štipendije, torej 200 gld. več, kakor druga leta. To se je zgodilo na prošnjo koroškega deželnega zbora, ki je ministerstvo na to potrebo opozoril.

(Razpisano) je mesto okrajnega ranocelnika v Bohinjski Bistrici. Plače 400 gld., prošnje v 4 tednih.

(Pogorela) je na veliko soboto vinčarija Vojškova v Senčaku pri sv. Lorenci v Slov. Goricah vsled neprevidnega streljanja blizu hiš.

(Ogenj nastal) je v novopozidani palači „Sokola“ levovškega minulo soboto. Velika dvorana, v kateri bi bila imela nastopiti gospá Friedrich-Materna, je bila močno poškodovana.

Razne reči.

— Mednarodni učenostni katoliški shod vrši se v Parizu od 8. do 12. t. m. Namen temu shodu je: zjediniti katoliške učenjake v obravnavanju in pojasnovanju imenitnih vednostnih vprašanj, vzlasti katera se tičejo brambe katoliške vere. — Med vdeležniki imenujemo: J. K. Rossija iz Rima, Jansena iz Frankobroda, Kurtha in Smeda iz Bruselja, Canovasa del Castillo iz Madrida. Da je število vdeležencev iz Francije, katera dežela iz lastne darežljivosti vzdržuje pet katoliških vseučilišč, največja, ni treba posebej povdarjati. — Misel o tem katoliškem shodu odobril je bil sv. Oče že 20. maja 1887 ter želel mu obilnega vspeha. Vprašanja, o katerih so se ali se bodo posvetovali učenjaki na tem shodu, so taka-le: 12 vprašanj iz theodiceje. — 16 vprašanj iz metafizike in kozmologije. — 12 vprašanj iz psihologije in fizijologije. — 7 vprašanj iz naravnega prava. — 7 vprašanj iz primerjalne pravoslovne in iz narodo-pravne véde. — 10 vprašanj iz očitnega javnega prava, pravoslovne zgodovine in osebnega prava. — 14 vprašanj iz kanoniškega prava. — 12 vprašanj iz narodne ekonomije. — 18 vprašanj iz matematike, mehanike in astronomije. — 11 vprašanj iz fizike in kemije. — 5 vprašanj iz biologije. — 6 vprašanj iz geologije in paleontologije. — 12 vprašanj iz anthropologije. — 12 vprašanj iz bibl. zgodovine starega zakona. — 13 vprašanj o začetku krščanstva. — 10 vprašanj iz cerkvene zgodovine. — 7 vprašanj iz primerjalne verske véde. — O svršetku kongresa hočemo prilično še poročati.

— Če človek nemški ne zná! Poštni uradniki bi vedeli mnogo povedati o smešnih naslovih, ki navstanejo vsled nevednosti jezika. Nekaj takega pripoveduje „Strassb. Post“, ki je dobila pred nekaterimi dnevi pismo iz francoskega provincijalnega mesta z naslovom: „Monsieur Morgen-Ausgabe, Directeur du Journal Strasbourgeois Post Strasbourg Alsace-Lorraine.“ Akoravno ni v Strasburgu znan gospod Morgen-Ausgabe, prišlo je pismo vendar v prave roke.

Narodno gospodarstvo.

Naredbe previdnosti pri izpuščanju postrvne zalege.

(Poslano od kranjskega ribškega društva.)

Kdor si hoče pri izpuščanju postrvne zalege zmanjšati izgubo, mora previdno ravnati. Ko je zalega skoraj že izgubila mehurčke, treba jo je izpuščati v priprave potoke ali ribnike. Prenašati se morajo na določeno mesto v ribških sodeih; če je pot dolga, treba je vanje vreči nekaj kosov ledu. Na mestu se je treba najprvo prepričati o gorkoti vode, v katero se izpusti zalega, in o gorkoti vode v ribških sodeih. Če je gorkota različna, treba je iz posebe vodo odtočiti ter druge dotočiti iz potoka ali ribnika. To se mora storiti, kakor uči izkušnja. Nekdo je prinesel zdravo zalego in jo vrzel naravnost v potok; a takoj je videl, da veliko mladih ribic plava na strani ali hrbtu, ker niso več živele.

Kdor hoče zalego izpuščati v potok, ne sme izpuščati mnogo ribic na jednom mestu, temveč jih je treba razdeliti na več krajev, da jih tako hitro ne zapazijo njihovi sovražniki in da dobé več živeža.

Zalega se mora izpuščati vedno v stranskih potokih vodá ali pa pri izviru. Tu se ribice hitreje udomačijo, imajo primernejšo in manjšo hrano in ne toliko sovražnikov, kakor v veliki vodi. Ko je postrv večja in potrebuje obilnejše hrane, plava sama vedno dalje v večjo vodo.

Ni dobro, postrvi vsako leto izpuščati v eni in isti potok. Ako so v istem potoku enoletne postrvi, in izpuščiš notri zalego, navadno jo požró. Postrv je riba roparica in preži na mlajši zarod svoje vrste. Počakati se mora nekaj let, da se večje postrvi umaknejo v globokejšo vodo. Kedar dobiš poslano zalego, ravnaj tako-le:

Izlij iz posode najprvo nekoliko vode in prilivaj počasi ne presveže vode, da se ribice polagoma privadijo novi vodi. Napačno je, kdor takoj dene zalego v korito z mrzlo vodo ali pa še celó vrže ledu v posodo. Ako to storiš, v trenutku poginejo vse ribice. Ribice so bile v gorki vodi, zato se voda ne sme hitro shladiti. Postrv je ravno tako občutljiva, kakor druge ribe, posebno lipani. Izperi dobro tudi posodo, ko jo dobiš, da ne ostaneje v nji posamezne ribice.

(Po „Fisch. Bl.“ za Westph.)

Telegrami.

Bournemouth, 11. aprila. Avstrijska cesarica z nadvojvodinjo Valerijo došla.

Berolin, 11. aprila. Cesarica Viktorija se je dve uri razgovarjala z Bismarckom. Kakor pravi „National Zeitung“, trudil se je posebno veliki vojvoda badenski, da bi se konečno rešila preteča težava.

Strasburg, 11. aprila. Proglasuje se ukaz cesarjev o pomiloščenju enak pomiliščevalni naredbi pruski.

London, 11. aprila. Salisbury je imel govor, v kojem je pohvalno omenjal dose-danjo delavnost cesarja Friderika. Naglašal je: Vsi evropski vladarji se vneto trudijo, da bi preprečili vojsko; sedaj je popolnoma opravičena nada, da se jim bo to posrečilo.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		urakomera v mm	toplomera po Celsiju			
10.	7. u. zjut.	732.4	3.6	sl. jvzh.	oblačno	14.20
	2. u. pop.	729.1	7.2	sl. zap.	dež	dež
	9. u. zveč.	729.6	3.6	sl. szap.	dež	dež

Dopoludne oblačno, okoli poludne dež, proti 4. uri se je zjasnilo, ob 9 dež, na bližnjih gorah je padel sneg. Srednja temperatura 4.8° C., za 4.2° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

11. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 60 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ „ 16% „	80 „ 85 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „ 90 „
Papirna renta, davka prosta	93 „ 30 „
Akcije avstr.-ogerske banke	863 „ — „
Kreditne akcije	271 „ 20 „
London	126 „ 65 „
Srebro	— „ — „
Francoški napoleond.	10 „ 03 „
Cesarski cekini	5 „ 97 „
Nemške marke	62 „ 25 „

Tržne cene

dné 11. aprila.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 17	Špeh porojen, kgr.	— 64
Rež,	4 55	Surovo maslo,	— 85
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno	— 2
Oves,	3 09	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso,	4 55	Telečje „	— 50
Koruza,	5 62	Svinjsko „	— 60
Krompir,	2 41	Koštrunovo „	— 36
Leča,	12 —	Pišanec „	— 50
Grah,	13 —	Golob „	— 18
Fižol,	12 —	Seno, 100 kgr.	2 67
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	2 31
Mast,	— 66	Drva trda, 4 mtr.	7 20
Špeh svež,	— 60	„ mehka, „	4 15

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS - A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah.

(30)

Cenilniki gratis in franko.

V založbi Vincencijeve družbe ste izišli in se dobite v **Katoliški Bukvarni v Ljubljani:**

Dušna pomoč za bolnike, ali Prigovori, zgledi in molitve za bolne in umirajoče kristijane. Prve bukve. — Na svetlo dal Janez Zupančič. Drugi natis. Velja v pol usnju gl. 1.10, v usnju gl. 1.25, s zlato obrezo gl. 1.50.

(1)

Duša popolna ali Molitve, prigovori in zgledi za duše hrepeneče po popolnosti. — Na svetlo dal Janez Zupančič. Drugi natis. Velja v pol usnju gl. 1.10, v usnju gl. 1.25, s zlato obrezo gl. 1.50.

Obe knjigi bili ste dolgo časa popolno razprodani ter se je z izdajo drugega natisa večkratnim zahtevam zadostilo.

OTOMANE,

!! 38 gl.d.a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popolno pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3, (pod mestnim trgom).

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federadrazten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer

za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastoj in franko.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Františkansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Bleichbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Spominjajte se Ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

Radgonska kislavoda

(Radkersburger Sauerbrunn)

Štefanije studenec.

Najčistejši alkalični kislec.

Lastnina J. DELLER-JA v Radgoni.

Glavna zaloga in prodajalnica za Kranjsko izročena je edino le agenturni in komisijski trgovini

J. Liningerja

Rimska cesta št. 9 v Ljubljani

kjer se sprejemajo vsa naročila.

Enotna cena je ako se kupi 100 bokalskih steklenic v zabojih po 25 steklenic 16 gl. in 100 steklenic po pol bokala v zabojih po 50 steklenic 11 gl. franko zaboj v Ljubljani. Manjše število steklenic se ne more naročiti, pač pa se dopošlje, ako kdo želi, kislec za poskušnjo.

Štefanije studenec

je oglene kisline in ogleno-kislega natrona najbolj bogata mineralna voda, je čisto alkaličen studenec in je vsled svojih izvanredno dijetelnih in zdravilskih lastnosti najizvrstnejši kislec. Z vinom pomešan je Štefanije studenec jako prijetna, hladilna in poživljajoča pijača in se posebno zaradi tega priporoča, ker tudi najkislejše vino spremeni v prijetno, ljubko in sladko-okusno pijačo. To se izvrši po posebni ugodni sestavi vode Štefanije studenca, po kateri se vinska kislina nevtralizira, to je uniči. S sladkorjem, limonami (citronami) ali raznim sadnim sokom zmešana je voda Štefanije studenca prav šampanjeu podobna. Vseled velike množine proste oglene kisline in dvojno oglenih kislih soli, posebno pa dvojno ogleno-kislega natrona je Štefanije studenec najboljše namizna pijača, katere se z vso pravico uvrščuje mej najboljšee kisleece cele Europe.

Štefanijski studenec

ima kot zdravilo najboljši vseh pri katarih želodeca in črev, pri pomanjkanju teka, pri težkočah prebavljanja, pri zaprtji vode vsled prehlajenja, pri bledici, popustni mrzlici in pri drugih živčnih afekecijah.

Dobi se ŠTEFANIJSKI STUDENEC v znanih specerijskih prodajalnicah v Ljubljani in na deželi.

(2)